

Hlavní cenu za nejzdařilejší inscenaci získalo Turnovské divadelní studio s představením *Tři sestry*. Nejoblíbenějším nápojem bylo večer pivo, ráno káva. "Někteří diváci to berou jako originální prvek, někteří to nepochopili a vy, herci, o tom nevíte," zaznělo ke hře *Tři sestry*. Vítězům byly odměnou vskutku originální ceny, sošky klaunů se srdcem na dlani. Nejlepší mužský herecký výkon předvedl Alois Kummer z Divadla bez střechy Vyškov za roli Příbylce ve hře Slawomira Mrożka *Šťastná událost*. Pozorní čtenáři našli až deset chyb ve festivalovém zpravodaji. Celkem se rozdalo šest ocenění a vystoupilo osm souborů. Na rozdíl od minulých ročníků, zcela výjimečně, nikdo neskočil v nočních hodinách do fontány na prvním zámekém nádvoří. Doufáme ale, že se letos tato tradice i přes loňský výpadek obnoví. Nejlepší ženské herecké výkony se našly hned dva. Tereza Lačná z Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa za roli Julie Rodriguezzové ve hře Václava Klapky *Obři Dona Quiota*. A Lída Odehnalová z Divadla NABOSO Boskovice za roli Evy v neologicky pojatém představení *Gazdina roba*. Hra *Gazdina roba* obsahovala hudbu legendárního Kurta Kobaina. Jako představení vyvolala "Roba" největší pozdvyžení, zatímco jedni tleskali, druzí odsuzovali (foto z představení výše). Asijská noc nabídla pikanterie jako thajskou masáž, vystoupení gejši, bojové umění, čínské nudle či japonské divadlo. I po takto náročném programu se nám nepodařilo nacytat

nikoho, kdo by při představení usnul či usínal. Divácká porota předala své ocenění hře *Plný kapsy šutrů* AMADISu Brno. "Jste na půli cesty, jak to dělat, a na půli cesty, jak to nedělat," zněl komentář ke hře *Gazdina roba*. Ceny pro vítěze budily svou výstřední hravostí už od začátku rozruch. Dvakrát neoficiálně a jednou oficiálně byly odcizeny. Naštěstí se ale našly. Cena divadelních klubů putovala do rukou Divadla NABOSO Boskovice. "Miroslav Horníček řekl, že divadlo je krásné dobrodružství; a v tom je ten fůr, že divadlo, ať už je ochotnické nebo profesionální, ať sklízí ovace nebo opovržení, by pro aktéry mělo být něčím, co je obohatí, tedy úžasným dobrodružstvím," vzpomínal fotograf Pavel Štoll na Miroslava Horníčka. "Po tom skončení mě to začalo bavit úplně nejvíc," řekl besedující ke hře *Jáson*. Pořadatel předal dvě zvláštní ceny, za přínos českému divadlu s přihlédnutím k podílu na formování FEMADu. První obdržel Pavel Štoll. Druhou Ing. Arch. Jan Pavlíček. "S rostoucím počtem kvalitních ochotníků přibývá i počet kvalitních představení. A logicky nemohou všichni postoupit. Nicméně soubory potřebují úspěch, který je pro ně povzbuzením. A právě díky FEMADu ho mohou získat i ti *odmítnutí*." Takto vystihla význam FEMADu Mgr. Lenka Lázňovká, ředitelka Národního informačního a poradenského centra pro kulturu, která festival navštívila.

STOP

FEMAD

číslo 1.; čtvrtek 9. září 2010; cena 5 Kč

E(U)CHO Festu

Fenomén FEMAD po devětatřicáté aneb malá dramatizace na samotný úvod festivalu

Dveře Divadla Na Kovárně se rozlétly a sál ztichl. Uprostřed pruhu světla, který vchodem dopadal dovnitř, stanul vzácný host. „Festival Mladého Amaterského Divadla,“ představil se hlubokým hlasem, „pro přátele FEMAD“.

„Už po devětatřicáté,“ zašumělo davem, „narodil se tady a rok co rok se sem vrací.“ „Zamlada s sebou tenhle čerstvý devětatřicátník přiváděl výborné ochotníky, kteří tehdy nemohli kvůli politice vystoupit na Jiráskově Hronově. Odtud má přezdívku Salón odmítnutých,“ špitá babička svému dítěti. „A co dělá teď?“ „Teď už tu nemáme překážky politiky. Ale přesto je někdy těžké rozhodnout, kdo postoupí a kdo ne. A tak dneska dává šanci souborům, co skončily těsně před Hronovem.“

„A kdo to tam s ním jde?“ ptá se drobotina. A babička, které už oči neslouží, mžourá na 9 souborů z celé republiky. Česká Lípa, Kroměříž, Uherský Brod, Kouřim, Píseň, Veverská Bitýška, Lomnice nad Popelkou i dva soubory z Prahy.

„No tak uvidíme, jestli se dá podle hronovského odmítnutí soudit kvalita představení,“ kýve hlavou pán v kostkované košili. „Kdo z nich asi vyhraje?“ ptá se ho manželka. „To si rozhodnou sami zástupci souborů. Na konci budou hlasovat,“ vysvětlí jí pán.

O grafikách, malování a roli Valentina Katajeva

Vernisáž, která každoročně otevírá FEMAD, letos patřila osobnosti světového formátu, autorovi filmů *Bathory*, *Post Coitum*, *Tisícročná včela* nebo *Sedím na konáři* a je mi dobře. Režisér s přezdívkou slovenský Fellini se sám označuje za československého umělce. A výstava jen potvrzuje, že nadání **Juraje Jakubiska** je opravdu všestranné.

V jakém časovém období vznikaly práce, které budou vystavené v Poděbradském Divadle Na Kovárně?
Všechny práce jsou vlastně starší. Většina z nich vznikla při postprodukci mého posledního filmu, ve střížně, při míchačkách a při nahrávání hudby. Tam

Výstava děl Juraje Jakubiska se právě připravuje.

„Tyvado, podívej se, de sem s tím FEMADem i ten režisér. Támle,“ teenagerka tahá za rukáv kamarádku, „ten co natočil tu, tu *Bátory*!“ Na úvod se FEMAD blýskl vernisáží výtvarných děl Juraje Jakubiska. „Já bych taky chtěl umět hrát divadlo,“ zaškemrá dítě k babičce, která už hledá v tašce brýle. „To ses měl přihlásit do divadelního klubu, semináře, co na FEMADu probíhá. Tam by ses to naučil,“ odpovídá babička, „no třeba tě tam ještě vezmou“. A mezitím se vzácný host FEMAD zabydluje. Obklopuje se očekáváním prvního představení a festivalovou pohodou, která se tu s ním zdrží až do neděle.

vznikl i cyklus obrázků, které jsem vystavoval v Míro galerii a v prezidentském paláci v Bratislavě pod názvem „*Bathory* a jiné horory“. Již dva roky připravuji *Slovanskou Epopej* a ke kreslení se dostávám jen prostřednictvím diáře. **Jak na období, kdy grafiky vznikaly, dnes vzpomínáte?**

S nostalgií, protože ve filmářské práci i ve výtvarné, jsem někde jinde – v období byzantské mozaiky a Muchovi secese, která je pro mě inspirujícím motivem připravovaného filmu *Slovanská Epopej*.

pokračování na straně 3

Zpravodaj FEMADu k dostání (v omezeném množství) na organizační sekci festivalu a (neomezeně!) na www.femad.cz.